

Sygn. akt II KK 54/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **D. S.**

skazanego z art. 180a k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 26 lutego 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego,

w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P.

z dnia 23 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w P.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem nakazowym z dnia 23 lipca 2019 r. sygn. akt II K (...), uznał D.S. za winnego popełnienia czynu określonego w art. 180a k.k. i za to

wymierzył mu karę 300 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł (pkt 1 wyroku) oraz orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat (pkt 2 wyroku), a nadto obciążył go kosztami postępowania (pkt 3 wyroku).

Od orzeczenia tego nie wniesiono sprzeciwu i uprawomocniło się ono w dniu 2 sierpnia 2019 r.

Kasację w niniejszej sprawie na korzyść skazanego D. S. wniósł, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Prokurator Generalny. Zaskarżył powołany na wstępie wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec D. S. kary grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, to jest przekraczającej ilość stawek dziennych, których wymierzenie jest, stosownie do brzmienia wskazanej normy, dopuszczalne wyrokiem nakazowym”. W oparciu o tak sformułowany zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd najwyższy zważył, co następuje.

Podniesiony w kasacji zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego jest oczywiście zasadny, co umożliwiło uwzględnienie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia w całości na posiedzeniu bez udziału stron w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

Art. 502 § 1 k.p.k. jest w swojej treści jasny. Określa on zarówno rodzaje kar jakie może orzec sąd w postępowaniu nakazowym (ograniczenie wolności lub grzywna), jak też górny pułap kary grzywny wskazując, że nie może ona przekroczyć 200 stawek dziennych albo 200.000 zł.

Oczywiste w tym stanie rzeczy jest, że określając wysokość kary grzywny w wydanym przez siebie wyroku nakazowym na 300 stawek dziennych Sąd Rejonowy w P. tę limitowaną przez art. 502 § 1 k.p.k. granicę przekroczył naruszając wskazany przepis procedury karnej w sposób rażący.

Zgodzić należy się też z Prokuratorem Generalnym co do istotnego wpływu ujawnionego uchybienia na treść poddanego kontroli kasacyjnej orzeczenia.

Niewątpliwie konsekwencją takiego określenia wysokości wymierzonej kary grzywny, jak to uczyniono w zaskarżonym wyroku, jest poniesienie przez skazanego dolegliwości większej niż mógłby doznać w postępowaniu nakazowym. Co więcej, uchybienie to rodzić może również niekorzystne dla niego skutki w postępowaniu wykonawczym (art. 46 § 2 k.k.w.).

Powyższe implikowało uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary grzywny i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi *meriti*.

Procedując powtórnie w granicach w jakich nastąpiło przekazanie Sąd ten uwzględni poczynione przez Sąd Najwyższy uwagi i rozstrzygnie o karze grzywny respektując regulację art. 502 § 1 k.p.k.